

De Vikingen achterna

In de 9de eeuw voeren, volgens de legende, Vikingen onder leiding van hun hoofdmans Gelmel, van de Noordzee via rivier de Mark tot de plaats die we nu kennen als de stad Hoogstraten in de provincie Antwerpen. Zou het mogelijk zijn deze tocht via het water over te doen? Met deze gedachte speelde Frank, en hij organiseerde prompt een vierdaagse tocht, maar in omgekeerde richting. Neen, niet met een snek. Wij zouden, als eerste in Europa, deze tocht ondernemen met een wel heel apart vervoermiddel: de Hobie Kayak.

Zwemtechniek van de pinguïn

De Amerikaan Hobie Alter ontwierp deze Hobie Kayak, voortbewogen door een pedaalstelsel (Mirage Drive systeem). De steppende beweging met de benen laat twee flexibele vinnen, die zich onder de romp van de kajak bevinden, heen en weer bewegen. Dit systeem werd gebaseerd op de vinbeweging van de pinguïn. Het roer, een hendeltje dat men links of rechts duwt, zorgt voor de besturing. De invoerder Mark Van Dijk Yachting uit Hoogstraten wenste de kajaks te onderwerpen aan een ultieme vierdaagse test. Zijn buurman Frank zocht voor deze opdracht een groep kandidaat-Vikingen van veertien "getrainde" sportievelingen samen: zeven vrouwen en zeven mannen, allen veertigers en vijftigers. Jakke en Anny, zorgden voor de bevoorrading

UW REPORTER TE WATER:
GRETA VAN DYCK

en de bagage tot zelfs de sfeervolle kaarsjes 's avonds op de tafel. Café Gelmel sponsorde het bier en de frisdranken. Want echte Vikingen hebben immers altijd dorst. Vertrekpunt was de grensmaal aan de rivier de Mark in Meersel Dreef met als einddoel de Noordzee. Een tocht van meer dan 110 km met onder andere de oversteek van het Volkerak en het Grevelingenmeer.

Verwondering van mens en dier...

Enkele nieuwsgierige grensbewoners wuifden ons uit. En weg waren we, mee kronkelend met de Mark, die ontspringt in Merksplas en zo verder richting Nederland stroomt. Eeuwenlang had men op de Mark te maken met een sterke getijdenwerking die tot in Hoogstraten merkbaar was. Dit omdat hij in open verbinding stond

BLOEMEN, PLANTEN EN
DIEREN BEKIJK JE VANUIT EEN
HEEL APART PERSPECTIEF

OP KOERS NAAR DE NOORDZEE...

met de zee. Langs de oevers is een mooi pad aangelegd vanwaar nog enkele sympathisanten ons volhardend bleven volgen. Niet eenvoudig want deze kajaks halen gemakkelijk een snelheid van meer dan 6 km per uur. Dat de Hobie Kayak een nieuwe verschijning op onze wateren is, werd al snel duidelijk. Fietsers en wandelaars keken de vloot onderzoekend aan of riepen ons enthousiast toe. Zelfs de koeien draaiden zich om en gaapten ons nieuwsgierig aan. De Belgische Vikingen waren op weg naar Breda, de eerst tussenshalte.

Eindeloze rietkragen

Vanuit de kajak is het echt genieten. Zo vlak tegen het water. Eindeloze rietkragen waartussen watervogels zich verschuilen en hun nesten bouwen. Soms kon je een geluid opvangen of zelfs ruiken wat zich achter de dichte oeverbegroeiing bevond. Wanneer er een opening tussen het riet te voorschijn kwam, zag je de weiden met grazende schapen en koeien. We naderden een groepje brandganzen op het water die, toen ze ons zagen eerst twijfelden, maar dan toch de vleugels uitsloegen en net voor onze boot de lucht in vlogen. Naar gelang we de Mark verder opvoeren richting Volkerak, passeerden we ook meer en meer pleziervaartuigen. Vriendelijk stak men de hand op. Voor ons was het geen probleem om enthousiast terug te wuiven, we voeren 'handsfree'. Onze benen deden immers het werk. Na

een paar uur varen over de Mark die ondertussen was overgegaan in de Dintel, naderden we onze tweede overnachtingplaats: Stampersgat, een dorpje gelegen in het noordwesten van de provincie Noord-Brabant. Met als skyline de kerktoren, de watertoren en de hoge silo's van de suikerfabriek 'Dinteloord'. We zetten de vinnen en het roer in rust en peddelden naar het aanlegsteigertje. Dit was een idyllisch plekje, een echt oer-Hollands dorpje aan het water.

Het Volkerak over?

Het weer voorspelde niet veel goeds wanneer 's morgens net voor het vertrek de hemelsluizen opengingen. De campinguitbater raadpleegde op internet de buienradar om het verloop van het weer voor de volgende uren te kennen. Nog een uur en de buien zouden voorbij zijn.

De weergoden waren ons vanaf dan goed gezind. Via de Dintel, omzoomd met riet en een eindeloze

**Eindeloze rietkragen,
watervogels, weiden
en grazende koeien en
schapen... vanuit de kajak
is het echt genieten.**

bomenrij, voeren we door langs de Roosendaalse- en de Steenbergse Vliet. Onderweg werd er druk gediscussieerd over waar en hoe we het Volkerak het best zouden kunnen oversteken. We naderden De Heen, deelgemeente van Steenberg, en Beneden Sas. Net voorbij de jachthaven konden we met onze kajaks tot aan de kant. Het leek wel of de tijd hier had stilgestaan. Ik wandelde richting het historische sluisencomplex, een Rijksmonument, waar o.a. de opnames van 'Merijntje Gijzen' plaatsvonden. Van op de sluis hadden we een indrukwekkend vergezicht over het Volkerak. Bij de kajakers begon de spanning nu echt te stijgen.

Trappen alsof je leven er van af hangt

Via de sluisen voeren we het weidse Volkerak op. We voelden ons in de 'kajakjes' meteen heel nietig ten opzichte van de grote lichters die voor ons passeerden. Dit zou de eerste grote test worden. Nog nooit tevoren werd zo snel gevaren. We hadden geluk, het water was rustig. Dus moesten we ons enkel op de naderende schepen concentreren. In de verte kleurde de hemel ondertussen dreigend donkergrijs. Af en toe konden we een bliksemflits waarnemen, wat sommigen onder ons toch wel wat ongerust maakte. Maar we zaten nu eenmaal op het water en er zat niets anders op dan te blijven trappen. We waren nog maar ongeveer 500 meter van de kant toen het weer plots omsloeg. Er kwamen

witte schuimkopjes op het water. Een stevige zijwind en een regenbui speelden ons parten. Het was meteen de gelegenheid om de uitstekende stabiliteit van de Hobie Kayaks met succes uit te testen. We bleven allemaal overeind, niemand ging kopje onder. Rond 18.30 uur, bijna twee uur later dan gepland, bereikten we, verkleumd en nat, de dijk. Het Volkerak was getemd. Het Vikinggevoel kwam nu echt boven.

Op naar de Noordzee met 6 Beaufort

Dinsdagmorgen, de laatste etappe: het Grevelingenmeer. De stevige wind van de dag voordien was er nog steeds en wakkerde nog aan. Je kon de zee al ruiken. Iedereen had een zwemvest aangetrokken en de meesten voor alle zekerheid een regenjasje. Vanuit Herkingen Marine, een heel mooie jachthaven met 400 ligplaatsen, begon de oversteek van de Grevelingen. Eens op het water kregen we te maken met een wind van 6 à 7 Beaufort, een krachtige stijve bries die zorgde voor de nodige golven, schuimplekken en -strepen. Al-

weer werd de stabiliteit van de Hobie Kayak op de proef gesteld. Eerst was het wennen aan het onstuimige water en de reacties van de kajak hierop. Maar na een tijdje voelde het net als op de wildwaterbaan in een of ander pretpark. Dit was echt fun. Nat van boven tot onder en zout genoeg. Surfers schoten ons in volle vaart voorbij. Zeilboten hingen schuin in de wind. Prachtig om vanuit ons perspectief dit spektakel te aanschouwen. Onze laatste overnachtingplaats was landschapscamping Kijkuit aan het dorpje Zonnemaire, gelegen op Schouwen-Duiveland. Met zicht op de ondergaande zon werd er duchtig nagepraat en gelachen. Iedereen was het er over eens dat deze 'Vikingtocht' een succes was en niet langer een legende.

Gewikt en gewogen

De Hobie Kayaks, op deze manier onderworpen aan een vierdaagse test, werden goed bevonden. Personen zonder enige kajakervaring, zoals de meeste onder ons, kunnen er dadelijk mee op het water. Ze zijn stabiel en je

beweegt je op een rustige en zeer ontspannen manier over het water. Zo heb je de mogelijkheid volledig op te gaan in de omgeving en te genieten van de zeer nabije natuur. Bloemen, planten en watervogels bekijk je vanuit een heel apart perspectief. Aan bagageruimte geen gebrek. Met een paar wielen eronder kunnen de boten vlot over het land verplaatst worden. Het Mirage Drive systeem (pedalensysteem) is stil en makkelijk in gebruik. Het laat je handen vrij zodat je kunt vissen, fotograferen of iets drinken. Je voeten rusten op een natuurlijke manier op de pedalen, voor snelle, weinig inspannende voor- en achterwaartse bewegingen. Het systeem is vlugger en efficiënter dan peddelen. De lange spieren in je benen produceren krachtigere bewegingen dan je armen die je bij het peddelen gebruikt. Je hebt ook geen last van het gedruip van roeispanen. De zeteltjes zijn comfortabel en eenvoudig demonteerbaar.

Meer informatie: WWW.HOBIEKAYAK.BE

DE VEROVERING VAN BREDA...

